

DOM

afsagt den 12. september 2018 af Vestre Landsrets 2. afdeling (dommerne Kirsten Thorup, Hans-Jørgen Nymark Beck og Katrine Busch (kst.)) i I. instanssag

V.L.B-0454-17

Guldborgsund Kommune

(advokat Morten Jensen, Nykøbing F)

mod

Varde Kommune

(advokat Jens Andersen-Møller, Aarhus)

Indledning

Denne sag er anlagt ved Retten i Esbjerg den 27. oktober 2016 og ved kendelse af 17. marts 2017 henvist til behandling ved Vestre Landsret i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, Guldborgsund Kommune, har et refusionskrav mod sagsøgte, Varde Kommune, for en række udgifter afholdt af Guldborgsund Kommune i forbindelse med As ophold på forsorgshjem m.v. Guldborgsund Kommune har gjort gældende, at Varde Kommune er As seneste opholdskommune, inden han i 2007 tog ophold på forsorgshjem, og at Varde Kommune derfor er refusionspligtig, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 10, 2. pkt.

Varde Kommune har bestridt refusionspligten.

Hvis Varde Kommune er refusionspligtig, angår sagen herudover størrelsen af Guldborgsund Kommunes refusionskrav, herunder om kravet er forældet.

Påstande

Guldborgsund Kommune har nedlagt følgende påstande:

Påstand 1

Varde Kommune skal anerkende, at Varde Kommune er rette refusionskommune for A, og at Varde Kommune derved er forpligtet til at handle i sager vedrørende ydelser til A efter lov om social service samt forpligtet til at afholde refusionsberettigede udgifter vedrørende ydelser til A.

Påstand 2

Varde Kommune skal til Guldborgsund Kommune betale 16.179.859,27 kr. med tillæg af procesrente af 13.948.096,12 kr. fra den 27. oktober 2016 og af 2.231.763,15 kr. fra den 11. august 2017, subsidiært betale 10.374.781,75 kr. med tillæg af procesrente af 8.143.018,60 kr. fra den 27. oktober 2016 og af 2.231.763,15 kr. fra den 11. august 2017, og mere subsidiært betale et mindre beløb efter landsrettens skøn.

Varde Kommune har påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Sagsfremstilling

Oplysninger om As bopæl og opholdssteder

A er født den ... 1979 og boede indtil 2001 i det væsentlige i Greve Kommune. Den 3. oktober 2001 blev A via daværende Roskilde Amts behandlingscenter for stofmisbrug indskrevet på behandlingscentret ... i Blaabjerg Kommune (efter kommunesammenlægningen Varde Kommune). Han blev den ... november 2002 udsluset til en ungdomsbolig tilknyttet ..., men beliggende i Blåvandshuk Kommune (efter kommunesammenlægningen Varde Kommune). Han var fortsat tilknyttet dagbehandlingstilbud på ... frem til den 28. februar 2003.

Af bopælsattest fremgår, at A første gang er registret med en bopæl i

Varde Kommune den 10. januar 2003. Parterne er enige om, at bopælsattesten ikke er fuldt dækkende i forhold til, hvor A har boet og opholdt sig.

Af journaludskrift fra Blåvandshuk Kommune fremgår, at A i juni 2004 ringede til kommunen i forbindelse med, at han gerne vil søge anden bolig. Han fik i den forbindelse oplyst, at han skulle søge "ved DAB og privat". Af journaludskrift fra den 2. august 2004 fremgår, at kommunen telefonisk fra As arbejdsgiver havde fået oplyst, at A var flyttet ind hos sin svigerfar på ..., Varde. Oplysningen blev bekræftet af A ved telefonsamtale med kommunen den august 2004. Det fremgår endvidere, at A den 14. september 2004 telefonisk bl.a. oplyste, at han havde fundet en lejlighed på ... 2. Ifølge notat af 14. oktober 2004 betalte A imidlertid ikke depositum eller husleje og flyttede derfor ikke ind på lejemålet. Han var folkeregistertilmeldt adressen ..., Varde, fra den 1. oktober 2004 til den 1. april 2005.

Af journaludskrift fra Blåvandshuk Kommune for den 24. oktober 2005 fremgår, at A telefonisk havde oplyst, at han havde fundet anden bolig i Blaabjerg Kommune, og at han var blevet henvist til Blaabjerg Kommune vedrørende spørgsmål om løntilskudsordning. Af Blåvandshuk Kommunes notat for den 19. april 2005 fremgår, at kommunen modtog oplysning om, at A var flyttet til Henne i Blaabjerg Kommune, og at folkeregistret blev orienteret herom.

Af journalark fra Blaabjerg Kommune fremgår, at A den 29. juli 2005 ringede til kommunen i forbindelse med udbetaling af kontanthjælp. Han oplyste, at han boede "forskellige steder, pt. i Oksbøl". Blaabjerg Kommune anmodede ham om at tilmelde sig folkeregisteret på den adresse, hvor han opholdt sig, og lukkede herefter sagen, da A var fraflyttet kommunen.

Den 2. august 2005 oplyste den psykiatriske skadestue i Esbjerg Blaabjerg Kommune om, at A samme dag var blevet indlagt. Han var indlagt til den 12. august 2005.

Ved e-mail af 19. august 2005 oplyste A til Blaabjerg Kommune, at han har boet på ... i Blaabjerg Kommune i en måned og derefter to måneder på ... i Oksbøl, Blåvandshuk Kommune.

A tog fra den 15. august til den 21. oktober 2005 ophold på ... i Slagelse Kommune. Han har ikke siden 1. september 2005 været registreret med en bopæl i Varde Kommune.

Den 26. oktober 2005 modtog Slagelse Kommune en regning fra .... Det er i journalnotatet anført, at A "er rejst derfra og er flyttet hjem til sin ITIO".

Af journalnotat af 11. november 2005 fremgår "Slagelse til ...", og at sagen herefter pr. 4. november 2015 er afsluttet i Slagelse Kommune.

Af bopælsattesten fremgår, at A fra den 13. december 2005 til den 24. januar 2006 opholdt sig i udlandet og fra den 24. januar til den 3. marts 2006 i Næstved Kommune, hvor han opholdt sig på ....

I perioden fra den 2. marts til den 30. juni 2006 havde A ansættelse i køkkenet på ... Norge. Opholdet er dokumenteret ved ansættelseskontrakt og lønsedler. Der er desuden fremlagt en række skatteoplysninger herom.

A var fra den 9. juli til den 17. august 2006 indskrevet på ... i Sakskøbing Kommune (efter kommunesammenlægningen Guldborgsund Kommune). Han tog herefter fra den 15. august til den 22. september 2006 på ny ophold på ... i Næstved Kommune. Han var fra den 20. september til den 12. december 2006 og igen den 24. december 2006 samt fra den 10. januar til den 2. februar 2007 indlagt på voksenpsykiatrisk afdeling i .... Af bopælsattesten fremgår, at A var tilmeldt sin søsters adresse på ... i Slagelse Kommune fra den 1. februar til den 2. februar 2007.

Da Slagelse Kommune vurderede, at A ikke kunne klare sig selv i egen bolig, blev han indstillet til ..., Odsherred Kommune. Han var herefter ifølge bopælsattesten tilmeldt forskellige adresser tilknyttet ... til den 1. marts 2008.

A blev den ... februar 2008 af Retten i Holbæk varetægtsfængslet i surrogat for røveri. Ved dom afsagt den 17. juli 2008 blev han dømt til behandling på psykiatrisk afdeling. Der blev ikke fastsat nogen længstetid for foranstaltningen. A var herefter varetægtsfængslet i surrogat på psykiatrihospitalet ... til den 15. september 2008, hvor han blev udskrevet til et enkeltmandsprojekt, ..., under Botilbuddet ..., Struer Kommune. Der foreligger ikke godkendelse af enkeltmandsprojektet på Socialstyrelsens tilbudsportal

A har herefter været under Botilbuddet ..., hvor han stadig er tilknyttet.

Refusionstilsagn

Slagelse Kommune sendte den 16. september 2005 i forbindelse med, at A tog ophold på ... i Slagelse Kommune, en refusionsanmodning til Blaabyrg Kommune, og Blaabyrg Kommune afgav den 31. oktober 2005 refusionstilsagn til Slagelse Kommune. Det er dog oplyst, at det er Blåvandshuk Kommune, der har refunderet Slagelse Kommunes udgifter til kontanthjælp for september 2005, hvor A fra den 2. september 2005 var tilmeldt ... adresse. De kommuner, der nu indgår i Varde Kommune, har ikke refunderet eller afholdt andre udgifter i forbindelse med A.

Efter at være blevet vejledt af Det Sociale Nævn afgav Saksøbing Kommune (efter kommunesammenlægningen Guldborgsund Kommune), hvor A fra den 9. juli til den 17. august 2006 efter ophold i Norge var tilmeldt ..., den 18. december 2006 refusionstilsagn over for Slagelse Kommune. Guldborgsund Kommune har siden 2006 i overensstemmelse med dette refusionstilsagn afholdt alle udgifter vedrørende A.

Oplysninger om krav rejst mod andre kommuner

Ved brev af 30. maj 2012 anmodede Guldborgsund Kommune Slagelse Kommune om tilbagebetaling af uretmæssigt ydet refusion på i alt 6.143.932,77 kr. for perioden fra den 1. juni 2009 til den 1. juni 2012. Af brevet fremgår bl.a.:

"Guldborgsund Kommune har erfaret, at der fejlagtigt til Slagelse Kommune er afgivet refusionstilsagn vedrørende A (herefter forkortet A).

På baggrund af oplysning om, at A kom fra Norge til ... d. 9. juli 2006 i daværende Sakskøbing Kommune, antog ... fejlagtigt, at daværende Sakskøbing Kommune (og fra kommunesammenlægningen 1/1 2007 Guldborgsund Kommune) var refusionspligtig for borgeren, også EFTER at borgeren havde forladt forsorgshjemmet ...

Der er desuden stor usikkerhed om A i det hele taget har været i Norge i perioden forud for sit ophold på forsorgshjemmet ...

As egne oplysninger til ... om, at han er norsk statsborger og har været i Norge i over 2 år forud for sit ophold på ... er beviseligt ukorrekt.

For at tage rettidigt forbehold for refusion ydet de sidste 3 år-jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. II -tages der samtidig forbehold for ovenstående krav mod

Greve Kommune
Odsherred Kommune
Varde Kommune
Næstved Kommune

Dersom det viser sig, at 1 af disse kommuner er refusionspligtig kommune efter retssikkerhedslovens § 9 c. Der kan være forhold af betydning for refusionspligten, som Guldborgsund Kommune ikke aktuelt er bekendt med.

Greve, Odsherred, Varde og Næstved Kommuner er derfor tilsendt kopi af dette brev ...."

Landsretten har ikke fået forelagt oplysninger om henvendelsen til Greve kommune og Odsherred Kommune.

Næstved Kommune afviste at være refusionspligtig, og Guldborgsund Kommune indbragte sagen for Det Sociale Nævn, som den 20. marts 2013 gav Næstved Kommune medhold. Nævnet lagde bl.a. vægt på, at A ikke havde haft fast ophold i Næstved Kommune, men alene ophold på ... i perioden fra den 24. januar til den 3. marts 2006. Nævnet fandt det ikke godtgjort, at A herudover havde opholdt sig eller boet i Næstved Kommune på en måde, hvor han kunne anses for at have fået ny opholdskommune i Næstved.

Slagelse Kommune afviste ligeledes at være refusionspligtig, og Guldborgsund Kommune

indbragte også denne sag for Det Sociale Nævn, som den 8. maj 2013 gav Slagelse Kommune medhold. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

" Vi vurderer, at A fik opholds- og betalingskommune i daværende Saksøbing Kommune, som i dag er en del af nuværende Guldborgsund Kommune, efter flytningen fra Norge til Danmark den ... juli 2006, da han ingen opholdskommune havde ved flytningen fra Danmark og tog ophold i Norge i ca. 3 måneder, inden flytningen til forsorgshjemmet ... i Guldborgsund Kommune.

Vi vurderer også, at A ikke fik opholdskommune i Slagelse Kommune efter han forlod forsorgshjemmet ... den 15. august 2006.

Vi har lagt vægt på, at en person ved flytning fra udlandet til Danmark får opholdskommune i den kommune, hvor han tager ophold efter tilflytningen. Da pågældende ved tilbageflytningen til Danmark ikke havde en opholdskommune, bliver den kommune, hvor pågældende tager ophold efter tilflytningen, også betalingskommune. Dette gælder også ved ophold i en kommune på et forsorgshjem.

Ophold i Norge

Vi har lagt vægt på, at han ud fra folkeregisteroplysninger var i Norge i perioden 24. marts 2006- 9. juli 2006, og at der ikke er oplysninger, der taler herimod. Han boede i Næstved Kommune inden 24. marts 2006 og på ... i Guldborgsund Kommune fra den 9. juli 2006.

Vi har også lagt vægt på, at SKAT Norge har oplyst, at A i 2006 tjente ca. 89.000 kr. i Norge.

Vi finder det uden betydning for sagen, at han under indlæggelse på Slagelse Sygehus eventuelt ikke havde omtalt sit ophold i Norge i 2006

Vi tillægger det ikke betydning, at han i 2012 fortsat var tilmeldt i Norge, da han oplagt ikke havde ophold der indtil 2012.

Vi tillægger det heller ikke betydning, at han ifølge Guldborgsund Kommune oplyste, at han havde boet i 2 år i Norge, da han klart kun boede der nogle måneder i 2006.

Ophold hos søster i Slagelse

Vi har også lagt vægt på, at hans ophold hos søsteren ca. en måned i starten af januar 2007- ikke medførte, at han erhvervede ny opholdskommune i Slagelse Kommune. Vi har herved henset til, at han ikke herved fik fast ophold i Slagelse Kommune, men afventede visitering til .... Ifølge

brev af 5. oktober 2006 fra Slagelse Sygehus havde A den opfattelse, at han ikke kunne bo alene i egen lejlighed selv med massiv støtte. Han ønskede at komme i en form for bofællesskab i. Han underskrev den 21. november 2006 samtykke til, at Slagelse Kommune sendte oplysninger om ham til ....

"

Krav rejst mod Varde Kommune

Den 31. maj 2012 sendte Guldborgsund Kommune følgende brev til Varde Kommune:

"Oplysning om forbehold for refusionskrav mod Varde Kommune vedr. A, ...

Guldborgsund Kommune har erfaret ved en fejl at have refunderet udgifter i ovennævnte sag på baggrund af et fejlagtig afgivet refusionstilsagn.

Da A (herefter forkortet A) -inden sit ophold på forsorgshjemmet ... i daværende Saksøbing Kommune (nu Guldborgsund Kommune)- havde opholdskommune i Varde, og det må fastslås, at han sandsynligvis ikke har haft fast ophold i Norge i 2006, som det ellers fremgår af det centrale person register, kan Varde Kommune være pågældendes sidste opholdskommune inden ophold i boform, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 1.

Der vedlægges derfor kopi af Guldborgsund Kommunes henvendelse til Slagelse Kommune som visiterede A til hotilbud 1/2 2007.

Har Varde Kommune viden om, hvor A reelt opholdt sig fra 24/3 til 9/7 2006 er I meget velkomne til at kontakte undertegnede.

Med opgørelsen på vedlagte kopi anser Guldborgsund Kommune lovligt forbehold for krav med Varde Kommune for opfyldt, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 11, dersom det endeligt skulle vise sig, at Varde Kommune er A's sidste opholdskommune inden opholdet i boform."

Den 11. juni 2013 afviste Varde Kommune at være refusionspligtig. Varde Kommune anførte bl.a. som begrundelse herfor, at A efter kommunens vurdering havde erhvervet ny opholdskommune siden opholdet på ... i Slagelse Kommune.

Guldborgsund Kommune klagede over Varde Kommunes afgørelse til Ankestyrelsen, som den 13. juni 2014 gav Varde Kommune medhold. Af begrundelsen for afgørelsen fremgår:

"Vi finder ikke grundlag for at tilsidesætte Varde Kommunes vurdering af, at der ikke er refusionspligt.

Vi lægger ved afgørelsen vægt på sagens oplysninger fra folkeregisteret om, at borgeren efter opholdet i Varde Kommune har været udrejst til Norge i mindst en periode og at ... Kommune (nu Guldborgsund Kommune) var første opholdskommune efter opholdet i Norge.

Vi lægger endvidere vægt på, at disse oplysninger også blev lagt til grund i afgørelsen fra Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Sjælland 8. maj 2013 i forbindelse med et krav om refusion fra Slagelse Kommune.

Guldborgsund Kommune har ikke dokumenteret, at der er grundlag for at genoptage den tidligere sag og ændre denne vurdering, uanset at det af forskellige grunde her 7-8 år senere er svært at få verificeret oplysningerne om opholdet."

Ved brev af 22. august 2013 tog Guldborgsund Kommune forbehold for at kræve refusion af yderligere udgifter på 2.259,194 kr. over for Varde Kommune dækkende perioden fra den 1. juni 2012 til den 1. august 2013.

Ved breve af 22. juli 2014 og 29. juni 2015 til Varde Kommune oplyste Guldborgsund Kommune, at kommunen overvejede at prøve sagen ved domstolene. Guldborgsund Kommune tog samtidig forbehold for "udgifter jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 11" på henholdsvis 2.112.761,40 kr. (fra den 1. august 2013 til den 31. juli 2014) og 2.017.305,25 kr. (fra den 1. august 2014 til den 31. juli 2015).

Guldborgsund Kommune sendte herefter den 18. november 2015 en kreditnota til Varde Kommune vedrørende det oprindelige krav på 6.143.932,77 kr., der var rejst den 31. maj 2012.

Som følge af Ankestyrelsens principafgørelse af 13. april 2015 om mellemkommunal refusion i forbindelse med udlandsophold anmodede Guldborgsund Kommune om genoptagelse af Ankestyrelsens afgørelse af 13. juni 2014.

Ankestyrelsen afslog den 18. juli 2016 at genoptage sagen. Det fremgår bl.a., at Ankestyrelsen ved afgørelsen havde lagt vægt på, at afgørelsen af 13. juni 2014 ikke var behæftet med en retlig eller faktisk mangel. Ankestyrelsen udtalte, at "principafgørelse 14-15 er en fortolkning af en (uklar) regel og ikke en ændring af en hidtidig, ulovlig praksis." Ankestyrelsen anførte samtidig, at Guldborgsund Kommune havde mulighed for at rejse refusionskrav mod Varde Kommune for perioden efter den 13. april 2015.

Efterfølgende har Guldborgsund Kommune ved e-mail af 30. juni 2016 taget forbehold for refusionskrav for perioden 1. juli 2015 til 1. juli 2016 på 1.999.980 kr. over for Varde Kommune.

Oplysninger om As forhold i øvrigt

Af referat af møde i Visitationsudvalget i Slagelse Kommune af 16. januar 2007 fremgår, at A blev indstillet til midlertidig hotilbud efter servicelovens § 107, stk.

2. Af referatet fremgår, at A bor hos sin søster. I referatet angives betalingskommunen som Guldborgsund Kommune.

Af kontrakten mellem Det Miljøterapeutiske Tilbud ... og Slagelse Kommune fremgår bl.a., at As indflytningsdato var den 1. februar 2007. Den månedlige egenbetaling for A udgjorde 2.500 kr. i husleje og 1.500 kr. i kost for opholdet på .... Herudover skulle kommunen betale 36.700 kr. pr. måned til dækning af indlæggelse, psykiatrisk behandling, social omsorg, drift af ejendommen, administration og personale.

Af ...s handleplan af 26. februar 2007 fremgår bl.a.: "Anamnese:

A er en ung mand på 27 år. Han har sin mor og en søster der bor i ..., samt en far der bor i Norge, som han har et godt forhold til. A ser ikke sin far så tit pga. afstanden, men de ringer og skriver sammen tit. A har et godt forhold til sin mor og søster, og er meget knyttet til søsteren, som han har boet hos i 1 måned inden han kom til .... A boede hos sin far fra han var ca. 6 år til 13 år hvor han flyttede til institutionen ..., han kan ikke huske hvor længe. Før han blev indlagt på psykiatrisk afdeling boede og arbejdede han som tjener i Norge i et 1/2 år. Han var indlagt på C1, psykiatrisk afdeling i Slagelse i 23 måneder inden han kom her.

A er diagnosticeret skizofren, samt mani-depressiv.

Handleplan:

Dato for start, samt forventet varighed af opholdet:

Start 2/2 2007, varighed kendes ikke.

..

Af den senere kontrakt om et "midlertidigt enkeltmandsprojekt" indgået i oktober 2008

mellem Odsherred Kommune og Botilbuddet ... fremgår bl.a.:

"2) Aftalens periode, opsigelse m.m.:

Opholdet begynder den 15. september 2008.

Efter udløb af den midlertidige kontrakt er det hensigten at A kan indskrives i et projekt under ... er i gang med at ansøge om en udvidelse af godkendelsesgrundlaget til at kunne have 2-4 sideløbende projekter.

3) Betaling:

Den månedlige egenbetaling udgør: 167.238,00 kr.

Beboerens egenbetaling er heraf 5.277,00 pr. måned. Fordelt på logi kr. 2.827,00, kost kr. 1.850,00, samt ferieopsparing på kr. 600,00.

Særlige forhold som gør sig gældende:

Da det er en midlertidig foranstaltning efter serviceloven, fortsætter anbringende kommune med at have såvel det interne som eksterne tilsyn med borgeren, dvs. handle- og betalingsforpligtelser, indtil der træffes beslutning om eventuel varig bopæl.

"

Der er i sagen fremlagt en række fakturer, som Guldborgsund Kommune har betalt i forbindelse med refusion af udgifter vedrørende A. Guldborgsund Kommune har på den baggrund opgjort sit krav i påstand 2 på 16.179.859,27 kr. som summen af kommunens udgifter eksklusiv moms og statsrefusion til opholdsbetaling (...), kontanthjælp og førtidspension i perioden fra den 1. juni 2009 til den 31. august 2017. Guldborgsund Kommune har ikke kunnet gøre rede for, om kommunen har modtaget statsrefusion.

Guldborgsund Kommune har opgjort sit subsidiære krav på 10.374.781,75 kr. som summen af opholdsbetalinger og førtidspension i perioden fra den 1. juni 2012 til den 31. august 2017.

Forklaringer

B har forklaret, at hun i 1996 blev ansat i Nysted Kommune, der fra 2007 indgik i Gulborgssund Kommune. Hun er uddannet ... i 1995. Hun har siden 2008 arbejdet med mellemkommunal refusion.

Hun sendte brevene vedrørende refusionskrav til de fem kommuner, fordi hun blev opmærksom på sagen og var bekendt med lovændringen i 2011. Hun var af den opfattelse, at det var en fejl, at kommunen skulle afholde udgifterne til A. Hun husker ikke, hvor mange oplysninger hun havde, men oplysningen om, at han kun havde haft ophold på et forsorgshjem i Guldborgsund, var tilstrækkelig. Det har været meget vanskeligt at tilvejebringe oplysninger om, hvor A faktisk har opholdt sig. Hun blev hurtigt klar over, at man ikke kunne stole på As egne oplysninger. Hun mener, at Guldborgsund Kommune aldrig har indbragt spørgsmålet om Greve Kommunes eventuelle refusionspligt for nævnet. Hun er usikker på, om Guldborgsund Kommune opgav at gøre refusionspligten over for Odsherred Kommune gældende alene på baggrund af oplysningerne fra Odsherred Kommune om As ophold i kommunen. Hun har ikke haft noget med kravets opgørelse at gøre, og hun har ikke haft noget med udstedelse af kreditnotaen at gøre, da hun forinden gik på pension. Sammen med brevene til de fem kommuner blev der til alle kommunerne sendt en faktura med kravet på ca. 6 mio. kr.

Hun fik oplysninger om, at A under sit ophold på ... "løb lidt til og fra" og kunne være væk nogle dage. De kunne ikke få journaloplysninger fra ... eller andre sagsakter derfra, men hun har fået oplysninger telefonisk. Hun ved fra indhentede oplysninger, at A oprindeligt var i et 3 måneders indslusningsforløb, og at han herefter var i forskellige hotilbud under ..., herunder også et udslusningsforløb. Hun var ikke bekendt med, at A var blevet anbragt på et ikke-godkendt tilbud, og hun kender praksis, hvorefter der ikke er mulighed for refusion for ikke godkendte tilbud.

C har forklaret, at han siden 2008 har været ansat som økonomikonsulent i Varde Kommune. Blaabjerg Kommune og Blåvandshuk Kommune havde inden sammenlægningen med Varde Kommune henholdsvis ca. 5.000 og 4.000 indbyggere. ... tilbyder forskellige boformer og støtteforanstaltninger og lejer også boliger bl.a. til udslusningsforløb. Der er udbetalt kontanthjælp til A i Blaabjerg Kommune frem til 31. august 2005. Oksbøl ligger i Blåvandshuk Kommune, som derfor

skulle betale, når det af Blaabjerg Kommunes journaltilførsel af 29. juli 2005 fremgår, at A boede i Oksbøl. Han ved ikke, hvorfor man fortsatte udbetalingen fra Blaabjerg Kommune. Der blev afgivet et refusionstilsagn til Slagelse Kommune, og Blaabjerg Kommune har refunderet ca. 9.000 kr. til Slagelse Kommune, svarende til halvdelen af den udbetalte kontanthjælp, da Slagelse Kommune havde modtaget statsrefusion for den resterende halvdel. Statsrefusionen modtages ikke automatisk, men efter ansøgning. Varde Kommune modtog kreditnotaen i forlængelse af Ankestyrelsens afgørelse. Han opfattede kreditnotaen som en eftergivelse af det rejste krav. Opgørelsen over udgifterne til As ophold på ... i perioden fra den 1. juni 2006 til den 31. juli 2017 på 13.948.096,12 kr. forekommer ham meget høj i forhold til andre ophold, og han har ikke kunnet set, at hotilbuddet er godkendt ifølge tilbudsportalen. Som han læser materialet, er A stadig placeret i et enkeltmandsprojekt og i et ikke godkendt tilbud. Han kan ikke se, hvordan kravet er opgjort, og han kan ikke se, om der er indeholdt sundhedsydelse i betalingen. Der er ikke refusionspligt for sundhedsydelse, og det afhænger af tilbuddet, om opholdet indeholder tilbudsydelse.

Retsgrundlaget

Retssikkerhedsloven

Pligten til at yde hjælp i medfør af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (herefter retssikkerhedsloven) påhviler ifølge lovens § 9, stk. 1, borgerens opholdskommune, der i bestemmelsens stk. 2 er defineret som den kommune, "hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig...". I forslag til lov nr. 1168 af 19. december 2003 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love hedder det i bemærkningerne til § 9 (Folketingstidende 2003-04, Tillæg A, Lovforslag nr. L 18, s. 508) bl.a.:

"... Det præciseres nu, at en person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Personer uden fast bopæl har opholdskommune i den kommune, hvortil personen ud fra en samlet vurdering har størst tilknytning. Denne præcisering er i overensstemmelse med fortolkningen af de gældende regler, hvorefter borgerens tilmelding til folkeregistret ikke er afgørende, men indgår i kommunens samlede vurdering af borgerens tilknytning til kommunen.

"

Retssikkerhedslovens § 9 c, stk.1-2 og 1O, om mellemkommunal refusion, lyder:

"§ 9c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. af den tidligere opholdskommune efter stk. 2-6. Bliver et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, eller over for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter stk. 2, nr. 6, og stk. 4 dog af denne kommune.

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) bofonner efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, bofonner m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med bofonner m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller
- 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service.

Stk. 10. Retten til refusion efter stk. 2, 5 og 6 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende hotilbud eller et tilsvarende hotilbud eller et tilbud omfattet af stk. 3. En tidligere opholdskommunes pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i en institution efter § 110 i lov om social service består dog, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune."

Bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 10, 2. pkt., blev indsat som det dagældende stk. 9. 2. pkt., ved lov nr. 1418 af 21. december 2005 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. I bemærkningerne til lovforslaget hedder det bl.a. (Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, lovforslag nr. L 37, s. 867 og 870):

"3. Betalingsforpligtelsen for hjemløse og "farende svende" opretholdes indtil de har fået en anden opholdskommune

Lovforslaget retter op på en række ulemper ved den nugældende lovgivning, således at der finder en mere retfærdig fordeling sted mellem kommunerne i forhold til betaling for udgifter til borgere på forsorgshjem.

Kommuner med forsorgshjem har i dag ret til refusion fra en tidligere opholdskommune, når en borger ankommer til kommunen for at få ophold på forsorgshjem mv. jf. § 9 c, stk. 2. Der er for så vidt angår forsorgshjem mv. det specielle i forhold til de andre opholdssteder, hotilbud mv. som er nævnt i § 9 c, stk. 2, at beboere på forsorgshjem mv. ikke visiteres fra en kommune. De er selvvisiterende. Derfor har en tidligere kommune ikke medvirket ved borgerens flytning til et forsorgshjem mv. Problemet for de

kommuner som huser forsorgshjem mv. er, at det ikke altid efter gældende praksis er muligt at fastslå, hvilken kommune der er den tidligere opholdskommune.

Principielt kan der for alle borgere udpeges en opholdskommune på et givent tidspunkt. Problemet er, at det for forsorgshjemmenes brugerreds kan være vanskeligt efterfølgende at fastslå den faktiske færden. Det betyder, at der afbevismæssige årsager ikke kan findes en tidligere opholdskommune, som regningen skal sendes til. Praksis viser, at de sociale nævn har været meget tilbageholdende med at udpege en kommune som opholdskommune, hvis ikke borgeren har været i kontakt med myndighederne i den periode, hvor borgeren har haft ophold i kommunen.

Praksis har desuden slået fast, at en betalingskommune for en borger på et forsorgshjem bliver frigjort for sin refusionsforpligtelse, når borgeren har forladt forsorgshjemmet og klaret sig selv i en vis periode.

For de kommuner som huser forsorgshjem mv., er problemet ikke kun, at der ikke er en tidligere opholdskommune at sende regningen til. Problemet er også, at forsorgshjemskommunen risikerer at være seneste opholdskommune og altså betalingskommune for borgeren for fremtiden.

Lovforslaget tager sigte på, at der for alle borgere, som dukker op på et forsorgshjem mv., skal kunne findes en tidligere opholdskommune og derved betalingskommune. Det betyder, at en tidligere opholdskommune ikke bliver frigjort for sin betalingsforpligtelse ved at en borger har klaret sig selv i en periode, hvis ikke der i denne periode er etableret en ny opholdskommune.

Til nr. 3 (§ 9 c, stk. 9, 2. pkt.)

Det er hensigten med lovforslaget, at kommuner som har forsorgshjem mv. skal have mulighed for, i videre omfang end hidtil, at få refusion efter § 9 c. Efter praksis ophører en tidligere opholdskommunes betalingsforpligtelse, når en person har klaret sig selv i en periode. Med lovforslaget indføres en retstilstand, hvorefter der for en person på forsorgshjem altid kan findes en tidligere opholdskommune, idet en tidligere opholdskommune ikke bliver frigjort fra fremtidige forpligtelser, selvom en person har klaret sig selv i en periode eller i øvrigt har haft ophold der ikke har medført, at der kan fastlægges en ny opholdskommune i denne periode.

Det skal bemærkes, at i de situationer, hvor en borger efter et ophold på et forsorgshjem tager ophold i den kommune, hvor forsorgshjemmet ligger, er forsorgshjemskommunen blevet ny opholdskommune. Ligeledes kan en person have opnået opholdskommune i en forsorgshjemskommune inden personen tager ophold på forsorgshjem."

Administrativ praksis

I Ankestyrelsens principafgørelse af 13. april 2015 hedder det bl.a. (principafgørelse 14-15):

"Tilknytning til en tidligere opholdskommune afbrydes som hovedregel ikke ved udrejse af Danmark.

En tidligere opholdskommune bliver ikke frigjort fra sine fremtidige forpligtelser ved at en borger i en periode har været udrejst af Danmark.

Der skal som hovedregel for en person, der tager ophold på et § 110-tilbud, altid kunne findes en tidligere opholdskommune. Det er i den forbindelse uden betydning, om personen i en periode har været udrejst af Danmark.

I. Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt for at afklare, hvilken kommune, der er en borgers handle- og betalingskommune, når borgeren har været udrejst af Danmark og umiddelbart efter indrejse får ophold på et § 110-tilbud.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen finder, at en tidligere opholdskommune ikke bliver frigjort for sine fremtidige forpligtelser ved, at en borger i en periode har været udrejst af Danmark.

Som hovedregel skal der for en person, der tager ophold på et § 110-tilbud, altid kunne findes en tidligere opholdskommune. Det er i den forbindelse uden betydning, om personen i en periode har været udrejst af Danmark.

En person, der ikke tidligere har haft ophold i Danmark, og der ved indrejse tager direkte ophold på en institution, som nævnt i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, får dog opholdskommune i den kommune institutionen er beliggende i.

Det følger af retssikkerhedslovens § 9, stk. 2, at en borger har opholdskommune, der hvor han har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Det følger endvidere af § 9, stk. 1, at opholdskommunen har pligt til at handle.

Det følger dog af § 9, stk. 7, at det for personer, der har ophold på et § 110-tilbud, ikke er den nuværende opholdskommune, men derimod personens seneste opholdskommune, der har pligt til at yde hjælp efter serviceloven. Det følger endvidere af § 9, stk. 8, at denne forpligtelse først ophører, når

personen har etableret ny opholdskommune.

Det fremgår af bemærkningerne til § 9, stk. 8, ... at bestemmelsen tager sigte på, at der for alle borgere, som dukker op på et forsorgshjem, skal kunne findes en tidligere opholdskommune. Det betyder, at en tidligere opholdskommune ikke bliver frigjort fra sine forpligtelser, selv om en borger har klaret sig selv i en periode, hvis der ikke i denne periode er etableret en ny opholdskommune.

Det fremgår af sagen, at borgeren udrejste til Spanien d. 1. november 2013 og indrejste i Danmark 24. januar 2014.

Vi lægger vægt på, at pågældende inden udrejsen havde ophold i A Kommune, og at han efter indrejsen tog direkte ophold på forsorgshjemmet X, et § 11O-tilbud i B Kommune.

Vi lægger videre vægt på, at borgeren siden sit ophold i A Kommune ikke har haft ophold, der har medført, at han har opnået en ny opholdskommune.

Vi finder på den baggrund, at A Kommune er borgerens senest opholdskommune, hvorfor A Kommune har pligt til at yde hjælp efter serviceloven, jf. retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, jf. stk. 8, samt at B Kommune har ret til refusion, jf. retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, jf. skt. 9. "

Procedure

Guldborgsund Kommune har til støtte for sine påstande gjort gældende, at det følger af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 10, 2. pkt., og forarbejderne hertil, at Varde Kommune har pligt at yde refusion, indtil A har erhvervet ny opholdskommune. A etablerede sig uden hjælp fra offentlige myndigheder i 2004 i Varde Kommune, hvor han i en periode har klaret sig selv, og Varde Kommune afgav da også i 2005 refusionstilsagn over for Slagelse Kommune. Næstved Kommune, hvor A efter det oplyste havde ophold på ... fra den 24. januar 2006, kunne ligeledes have rettet et refusionskrav mod Varde Kommune, idet bemærkes, at bestemmelsen om, at refusionspligten består, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune, trådte i kraft den 1. januar 2006.

Det tilsagn om refusion, som Saxkøbing Kommune (efter kommunesammenlægningen Guldborgsund Kommune) i 2006 afgav over for Slagelse Kommune, hviler på forkert rådgivning fra Det Sociale Nævn. Varde Kommunes refusionspligt ville kun være ophørt, hvis A uden offentlig medvirken havde etableret sig i en ny opholdskommune. Guldborgsund Kommune kan derfor rette et regreskrav mod Varde

Kommune, der retteligt skulle have afløst udgifterne som refusionspligtig kommune, jf. herved Højesterets dom gengivet i UfR 1996, side 1183/2. Varde Kommune har da heller ikke løftet sin bevisbyrde for, at en anden kommune er blevet As ny opholdskommune, eftersom A ikke på noget tidspunkt efter sin flytning fra Varde Kommune har haft fast ophold i egen ordinær bolig i Danmark, men alene har opholdt sig på forsorgshjem, været indlagt eller varetægtsfængslet eller har haft ophold i botilbud. Sådanne former for ophold fører ikke til, at der er etableret en ny opholdskommune. Heller ikke de sporadiske oplysninger om, at A har haft ophold hos sin mor og søster, fører til, at han har etableret ny opholdskommune i Næstved eller Slagelse. Reelt har A været boligløs, til han blev varetægtsfængslet. At A i en periode har været udrejst til Norge, fører som anført i Ankestyrelsens principafgørelse af 13. april 2014 ikke **til**, at den tidligere opholdskommune bliver frigjort for sine fremtidige forpligtelser.

Varde Kommune har derfor i henhold til retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 1 og 5, jf. stk. 10, pligt til at refundere de udgifter, der er afholdt af Guldborgsund Kommune under As ophold på ...

Det er uden betydning for Varde Kommunes refusionspligt, om ...' almindelige hotilbud var opført på Tilbudsportalen, da der er tale om en socialfagligt forsvarlig anbringelse, og da et enkeltmandsprojekt som det etablerede svarer til et tilbud i "eget hjem" omfattet af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 5.

Den særlige forældelsesregel på området, der nu findes i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 13, indebærer, at Guldborgsund Kommune har skullet rejse kravet mod Varde Kommune senest 3 år efter, at hjælpen var ydet (i 2012 ændret således, at krav efter serviceloven skal rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet). Der er tale om en anmeldelsesregel, og kravet, der således ikke er omfattet af den almindelige forældelseslov, har retskraft og forældes ikke, når den refusionspligtige kommune er blevet bekendt med det, uanset hvordan kravet senere forfølges. Kravet, der blev rejst den 31. maj 2012 og løbende gentaget, er opgjort i overensstemmelse hermed.

Guldborgsund Kommune har ikke frafaldet kravet ved at udstede kreditnotaen i november 2015. Kommunen har derimod i 2013, 2014, 2015 og 2016 taget forbehold for at indbringe sagen for domstolene.

Der er ikke grundlag for at afskære et rettidigt rejst refusionskrav ud fra en passivitetsbetragtning, da afvejningen afhensynene til de implicerede kommuner allerede ligger i bestemmelsen om anmeldelse senest 3 år (12 måneder) efter, at hjælpen er ydet. Guldborgsund Kommune har i øvrigt heller ikke konkret udvist retsfortabende passivitet. Under alle omstændigheder vil passivitet eller forældelse alene kunne komme på tale for den del af refusionskravet, som ligger forud for den 1. juni 2012, hvor kravet blev rejst over for Varde Kommune, jf. således den subsidiære del af påstand 2.

Varde Kommune har til støtte for sin påstand om frifindelse gjort gældende, at Guldborgsund Kommune ikke har løftet sin bevisbyrde for et eventuelt krav om refusion mod Varde Kommune. Der er således ikke ført bevis for, at der foreligger et uafbrudt refusionsbærende forløb siden As ophold i Varde Kommune i 2005. Det er Varde Kommunes overordnede synspunkt, at der på ingen måde er skabt klarhed over de faktiske forhold eller de forskellige kommuners medvirken til As ophold, herunder til opholdet på ... Der er stor usikkerhed om, hvor A har opholdt sig, også mens og efter han har haft registreret adresse i Varde Kommune. Denne bevisusikkerhed, der skyldes, at kravet først er rejst efter mange år, bør ikke komme Varde Kommune til skade.

Det beror antagelig på en fejl, at Det Sociale Nævn i 2005 ikke forholdt sig til spørgsmålet om, hvem der var rette handle- og betalingskommune, jf. retssikkerhedslovens § 61, og det beror antagelig ligeledes på en fejl, at Blaabjerg Kommune afgav refusionstilsagn over for Slagelse Kommune; A blev frameldt Blaabjerg Kommune før den lovændring, der trådte i kraft den 1. januar 2006, og refusionstilsagnet hvilede på uoplyst grundlag. Blaabjerg Kommune valgte alene at give refusionstilsagn over for Slagelse Kommune, fordi A Blaabjerg ikke havde ændret adresse i folkeregisteret. Men selv om dette tilsagn måtte være bindende i relation til Slagelse Kommune, kan Guldborgsund Kommune ikke støtte ret på det. I øvrigt må det meget begrænsede beløb, som blev betalt i henhold til refusionstilsagnet, ses som udtryk for et dengang meget begrænset støttebehov.

Opretholdelsen af en refusionspligt forudsætter et kontinuerligt ubrudt forløb, der socialfagligt og udgiftsmæssigt mindst modsvarer de udgifter, en medvirkende kommune måtte have givet tilsagn om refusion af. Guldborgsund Kommune har ikke godtgjort, at A, hvis ophold i og tilknytning til de forskellige kommuner langt fra er

veloplyst, kontinuerligt har været visiteret til eller på anden måde knyttet til et refusionsbærende tilbud.

Varde Kommune har nænnere gjort gældende, at en eventuel refusionspligt er ophørt ved As ophold i Norge i 2005 og 2006. A har antagelig opholdt sig længere i Norge, end det fremgår af folkeregisterudskriften, og har muligvis telefonisk og ved mail blot bevaret kontakten til Blaabjerg Kommune og Blåvandshuk Kommune for fortsat at opnå kontanthjælp. Også Slagelse Kommune afsluttede sagen, da der kom oplysning om, at A i november 2005 var taget til Norge. Det fremgår ikke direkte af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 1 O, 2. pkt., eller bemærkningerne hertil, hvad der skal gælde, hvis personer, der har haft selvforsørgende ophold i udlandet, returnerer til Danmark og tager direkte ophold på et forsorgshjem. Ankestyrelsen har den 18. juli 2016 afslået at genoptage sin afgørelse af 13. juni 2014, idet den hverken var behæftet med en retlig eller faktisk mangel. Afgørelsen, der ikke er indbragt for domstolene, står derfor ved magt. Principafgørelse 14-15 er truffet efter de regler, der gjaldt efter den 1. januar 2006.

Varde Kommunes eventuelle refusionspligt er også ophørt, fordi A i sommeren og efteråret 2006 havde ophold i privat bolig ved sin søster uden at modtage kommunal eller anden refusionsbærende støtte.

Endelig er Varde Kommunes eventuelle refusionspligt senest ophørt, da A af Odsherred Kommune i september 2008 blev indskrevet under Botilbuddet ... i et projekt, som ubestridt ikke var og stadig ikke er en godkendt anbringelse. Der er heller ikke tale om et tilbud efter retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 5, om boliger og boformer, der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4, jf. herved Ankestyrelsens principafgørelse 178-11.

Såfremt det lægges til grund, at Varde Kommune er refusionspligtig, har kommunen gjort gældende, at Guldborgsund Kommune ikke har noget krav eller kun har krav på betaling af et langt mindre beløb end påstået.

Varde Kommune har nærmere anført, at Guldborgsund Kommune ikke kan støtte sit krav på en subrogationsgrundsætning. Guldborgsund Kommune må i stedet rette sit krav mod de kommuner, der er betalt til, og kan ikke springe noget led i kæden over. I øvrigt burde

Guldborgsund Kommune ved hver af sine betalinger have været bekendt med de omstændigheder, der danner grundlag for kommunens krav, og Guldborgsund Kommune er således nænnest til at bære risikoen for fejl i betalingsgrundlaget

Et eventuelt krav er desuden helt eller delvist bortfaldet ved passivitet.

Varde Kommune har endelig bestridt kravets størrelse og har i den forbindelse henvist til, at Varde Kommune ikke -heller ikke efter de ændrede regler om handle-kommune forpligtelser, der trådte i kraft den 1.januar 2011 – har haft mulighed for at øve indflydelse på forløbet, uagtet kompetencen, hvis Guldborgsund Kommunes synspunkt i øvrigt følges, henhører under Varde Kommune. Guldborgsund Kommune har ikke tilstrækkelig detaljeret redegjort for de relevante, socialfaglige vurderinger, som måtte ligge bag de afholdte udgifter, ligesom sammensætningen af udgifterne eller størrelsen af eventuel modtaget statsrefusion ikke kendes.

Kreditnotaen af 18. november 2015 indebærer, at kravet på refusion for perioden den 1. juni 2009 til den 1.juni 2012 på i alt 6.143.932,77 kr. med bindende virkning er frafaldet.

Et eventuelt krav kan tidligst rejses fra den 13. april 2015, hvor Ankestyrelsen ændrede praksis med principafgørelse 14-15.

Retssikkerhedslovens regler om rettidig fremsættelse af krav gælder parallelt med forældelsesloven. Et anmeldt krav kan ikke holdes i live blot ved løbende anmeldelse af yderligere krav. Kravet er underlagt den 3- årige forældelse efter forældelsesloven, ligesom en væsentlig del af kravet efter retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 13, er fremsat for sent.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 10, 2. pkt., har en tidligere opholdskommune pligt til at yde refusion i anledning af en borgers ophold i institution efter § 110 i lov om social service, indtil borgeren har erhvervet ny opholdskommune. Af bemærkningerne til bestemmelsen, der trådte i kraft den 1.januar 2006, fremgår, at en tidligere opholdskommune ikke bliver frigjort for sin betalingsforpligtelse ved, at en borger har klaret sig selv i en periode, hvis der ikke i denne periode er etableret en ny opholdskommune.

Af bopælsattesten fremgår, at A fra den 15. november 2000 til den 14. september 2001 var tilmeldt en adresse i Greve Kommune. Frem til den 10. januar 2003 angives hans adresse herefter som "Folkeregister 4". I denne periode foreligger der oplysninger om As ophold i tilknytning til behandlingscenteret ..., hvor han var blevet indskrevet via Roskilde Amts behandlingscenter for misbrug.

Fra den 10. januar 2003 til den 20. juli 2005 er der i bopælsattesten anført forskellige adresser i den nuværende Varde Kommune. Oplysningerne suppleres af korte notater i Blaabjerg Kommunes journal, som i vidt omfang synes at bygge på telefoniske og ikke i øvrigt underbyggede oplysninger. Herefter er der i perioden fra den 20. juli til den 1. september 2005 anført "Kommunesammenlægning". Det er imidlertid oplyst, at A opholdt sig på Forsorghjemmet ..., Slagelse Kommune, fra den 15. august til den 21. oktober 2005, og Blaabjerg Kommune har den 31. oktober 2005 afgivet refusionstilsagn over for Slagelse Kommune og i overensstemmelse hermed godtgjort udgifter til kontanthjælp. Slagelse Kommune afsluttede herefter sagen den 4. november 2005, da A angiveligt flyttede til Norge.

Guldborgsund Kommune afgav i 2006 refusionstilsagn over for Slagelse Kommune og rettede først i 2012 henvendelse til Varde Kommune om kravet. Eventuelle vanskeligheder ved på det tidspunkt at fastlægge As tidligere opholdssteder ved afgørelsen af, hvilken kommune der skal anses som seneste opholdskommune, må tilskrives Guldborgsund Kommune. Guldborgsund Kommune har herefter bevisbyrden for, at Varde Kommune i relation til retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 10, skal anses for tidligere opholdskommune, herunder at A i perioden efter, at han den 21. oktober 2005 forlod Forsorghjemmet ..., til han den 9. juli 2006 tog ophold på Forsorghjemmet ... i den nuværende Guldborgsund Kommune, ikke har erhvervet ny opholdskommune.

De oplysninger, som landsretten har fået forelagt herom, er ligesom i øvrigt også oplysningerne om As ophold frem til den 21. oktober 2005 - behæftet med betydelig usikkerhed. Der foreligger ikke oplysninger om, at Varde Kommune, Slagelse Kommune eller nogen anden offentlig myndighed har medvirket i forbindelse med As ophold i den omhandlede periode. Det ligger derimod fast, at A

ikke modtog offentlig støtte af nogen art, og at han i hvert fald i en del af perioden- den del hvor han opholdt sig i Norge- var selvforsørgende.

At Guldborgsund Kommune ikke ville kunne rette sit krav mod den norske kommune fører imidlertid ikke til, at Guldborgsund Kommune har løftet sin bevisbyrde for, at A ikke på andet grundlag har erhvervet ny opholdskommune, efter at han havde forladt Varde Kommune.

Landsretten tager derfor allerede af den grund Varde Kommunes påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Guldborgsund Kommune betale sagsomkostninger til Varde Kommune med 500.000 kr. til udgifter til advokatbistand. Beløbet er inkl. moms. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Thi kendes for ret:

Varde Kommune frifindes.

Guldborgsund Kommune skal betale sagens omkostninger til Varde Kommune med 500.000 kr.

De idømte sagsomkostninger, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.

Publiceret til portalen d. 02-10-2018 kl. 14:20
Modtagere: Advokat Morten Jensen